

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΤΑΚΟΥΛΛΗΣ

Με τα φώτα στραμμένα στο Πεκίνο, όπου κτυπά η καρδιά του παγκόσμιου αθλητισμού, στην κορυφαία αθλητική διοργάνωση του πλανήτη, η συνέντευξη με τον νέο επικεφαλής του Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού δεν θα μπορούσε να μην έχει ενδιαφέρον. Ένας νέος άνθρωπος που έκανε το χόμπι του καριέρα, αφού γύρισε τον κόσμο φωτίζοντας την κοινωνική διάσταση του αθλητισμού και συμβουλευόμενος δεκάδες οργανισμούς. Ο επόμενος στόχος για τον Νίκο Καρτακούλλη είναι μια επαγγελματική δραστηριότητα εκτός του αθλητικού χώρου.

«Αθλητισμός δεν είναι ο πρωταθλητισμός»

> Βία και ντόπινγκ οι μεγαλύτερες μάστιγες του παγκόσμιου αθλητισμού

ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΟΥ ΔΡΟΥΣΙΩΤΟΥ

Εκίνσσαν οι Ολυμπιακοί του Πεκίνου... και στο μυαλό έρχεται η πρώτη μου εμπειρία το 1996 στην Ατλάντα όπου ήμουν ο πιο νέος αρχηγός αποστολής. Είχα την ευκαιρία να ηγηθώ των ομάδων μας και στους Ολυμπιακούς του Σίδνεϋ και να λάβω μέρος ως εθελοντής στους Ολυμπιακούς της Αθήνας. Θα καταφέρουν οι Κινέζοι να ξεπεράσουν τους Έλληνες; Ποτέ καμιά οργανωτήτρια χώρα δεν θα καταφέρει να φτάσει την Ελλάδα. Μπορεί να κάνουν καλά στάδια, καλή οργάνωση, αλλά δεν θα υπάρχει το ελληνικό εκείνο κλίμα και το ελληνικό στοιχείο που ζούσε μέσα κι έξω από τα γήπεδα στην Αθήνα.

Να περιμένουμε μετάλλια ως Κύπρος; Το γεγονός ότι κατάφεραν 18 αθλητές μας να εξασφαλίσουν τα όρια συμμετοχής αποτελεί τεράστια επιτυχία. Ζητούμε την καλή προσπάθεια μέσα στα πλαίσια του ειγώνιζεσθαι, μακριά από τη χρήση απαγορευμένων ουσιών. Ο Κ.Ο.Α., είτε πάρουν μετάλλιο είτε όχι θα τους συγχαρεί και θα σταθούμε στο πλευρό τους.

Θα επιβραβεύσει το ίδιο τους αθλητές των ολυμπιακών και των παραολυμπιακών; Είναι ένα τεράστιο θέμα που μπορεί κάποιος να προσεγγίσει από διαφορετικές πτυχές. Ως Κ.Ο.Α. έχουμε βάλει κάτω κάποια κριτήρια και έχουμε συγκεκριμένα ποσά για τις χριστιανικές παροχές για υψηλές αθλητικές επιδόσεις, όπως τις ονομάζουμε, για τους αθλητές των ολυμπιακών και παραολυμπιακών αγώνων. Οι αθλητές που θα διακριθούν θα επιβραβευτούν, αλλά όχι στο ίδιο πλαίσιο.

Οι Ολυμπιακοί του Πεκίνου επισκιάζονται με την αποκαλυψη του ντοπαρισματος της ελληνικής ομάδας άρσης βαρών. Το ντόπινγκ είναι η μάστιγα του αθλητισμού; Είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε όπως και η βία. Για μένα η μεγαλύτερη πρόκληση που έχει να αντιμετωπίσει ο αθλητισμός σε παγκόσμιο επίπεδο είναι η καλή διακυβέρνηση και η διαχείριση, η διαφάνεια σε όλα τα επίπεδα.

Η μεγαλύτερη πρόκληση είναι η καλή διακυβέρνηση και η διαχείριση, η διαφάνεια σε όλα τα επίπεδα. Ο αθλητισμός δεν είναι πρωταθλητισμός, πρέπει να τον αξιοποιούμε ως εργαλείο για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών. Αν υπάρχουν κάποιοι πολύ καλοί και ταλαντούχοι που μπορούν να φτάσουν στα πιο ψηλά σκαλοπάτια, να τους στηρίξουμε, αλλά ο πρωταθλητισμός δεν πρέπει να είναι αυτοσκοπός. Πολλά από τα προβλήματα που έχουμε σήμερα, με το ντόπινγκ από εκεί ξεκινούν. Αν δεν πάρουν κάποια σεκυσάματα, δεν θα έχουν τη δυνατότητα ενός ολυμπιακού μεταλλίου; Νομίζω ότι υπάρχει μια λανθασμένη αντίληψη ότι όσοι καταφέρουν να φτάσουν στο πιο ψηλό επίπεδο παίρνουν ουσίες.

Κάποιοι μπορεί να καταφέρνουν να τα κρύνουν. Μπορεί να είναι και αυτό μέρος του παιχνιδιού! Γι' αυτό πρέπει να δοθεί άλλη κατεύθυνση όσο αφορά την ανάπτυξη του αθλητισμού και ένας από τους σημαντικούς πυλώνες που έχουμε βάλει στις προτεραιότητές μας στον Κ.Ο.Α. είναι να στηρίζουμε τον κοινοτικό αθλητισμό μέσω της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Να βλέπουμε μικρά παιδιά, μεσήλικες, άτομα τρίτης ηλικίας να γυμνάζονται για μια καλύτερη ποιότητα ζωής.

Μα ήδη λειτουργεί για χρόνια το πρόγραμμα «Αθλητισμός Για Όλους» (Α.Γ.Ο.). Ναι, με μεγάλη επιτυχία και τώρα ξεκινάσαμε να προσφέρουμε υπηρεσίες σε 20 και πλέον Δήμους. Ελπίζω να διπλασιαστεί ο αριθμός αυτών που θα χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του Α.Γ.Ο. διότι στόχος μας είναι ο αθλητισμός της βάσης για την ποιότητα ζωής των πολιτών. Το ΑΓΟ θα αναβαθμισθεί.

Ο επαγγελματισμός έχει σκοτώσει τον αθλητισμό; Τα οικονομικά συμφέροντα που υπάρχουν πίσω από τον αθλητισμό είναι τεράστια...

Γι' αυτό και δεν καταπολεμάται το ντόπινγκ... ίσως να μην υπάρχει η πραγματική βούληση να το καταπολεμήσουμε. Για μάς αθλητισμός είναι ο κοινοτικός, ο αθλητισμός στα σχολεία, στις κοινότητες. Βέβαια ο αθλητισμός αντιμετωπίζει τα ίδια προβλήματα που καλείται να αντιμετωπίσει η κοινωνία.

Στην Κύπρο ποια είναι αυτά τα προβλήματα; Δεν υπάρχει σε πολλές περιπτώσεις αξιοκρατία, δεν υπάρχει διαφάνεια γι' αυτό από τις προτεραιότητες που έχω θέσει είναι να αναπτύξουμε τα τρία άλφα, τρεις βασικές αξίες που είναι η αξιοκρατία, η αξιοπρέπεια και η ανιδιοτέλεια, πράγματα απαραίτητα για να μπορέσουμε να βελτιώσουμε τον κυπριακό αθλητισμό.

Είναι εύκολο να αλλάξουν παγιωμένες νοοτροπίες; Δεν είναι εύκολο και πολλοί το βλέπουν με δυσπιστία, αλλά πιστεύω ότι μπορούμε να κάνουμε βήματα μπροστά και αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα που έβαλα με τον εαυτό μου, φεύγοντας να πω ότι έχουμε εφαρμόσει ένα πιο καλό σύστημα διοίκησης και διαχείρισης στον κυπριακό αθλητισμό, όπου θα επικρατεί διαφάνεια και αξιοκρατία.

Αξιοκρατία... στην επιλογή προσωπικού που εργάζεται στις ομοσπονδίες, στους αθλητές που θα αντιπροσωπεύσουν τη χώρα μας στο εξωτερικό, στους αθλητές που θα επιλέγουν για διευκολύνσεις... σε όλα τα επίπεδα.

Βέβαια υπάρχει και το άλλο πρόβλημα, ότι δεν δίνουν στους Κύπριους οι ευκαιρίες γιατί επιλέγεται πλέον οι ξένοι, με κίνδυνο σε λίγα χρόνια να μην έχουμε αθλητές για τις εθνικές μας ομάδες. Αυτό είναι ένα άλλο τεράστιο πρόβλημα ειδικά με την έλευση των κοινοτικών αθλητών, με επακόλουθο να μη δίνεται στο μικρό αριθμό των ταλέντων στην Κύπρο η ευκαιρία να αναπτυχθούν. Είμαστε μια πολύ μικρή χώρα και πρέπει να ενεργούμε μέσα σε ρεαλιστικά δεδομένα χωρίς να περιορίζουμε τις προοπτικές των δικών μας αθλητών. Από την άλλη πρέπει ο Κύπριος αθλητής να γίνει πιο ανταγωνιστικός, να φτάσει σε πιο υψηλό επίπεδο.

Ο αθλητισμός της ειρήνης

Πριν πέντε χρόνια ξεκίνησα μια επαφή με Τουρκοκύπριους διοργανώνοντας στον Αγρό καλοκαιρινές κατασκηνώσεις. Ναι, η προσπάθεια συνεχίζεται με αρκετά μεγάλη επιτυχία και φέτος κατασκηνώνουν παιδιά Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων στον Αγρό. Ο αθλητισμός ίσως να μην αξιοποιήθηκε αρκετά για να κτίσουμε γέφυρες επικοινωνίας μεταξύ των δυο κοινοτήτων. Λόγω των εμπειριών μου στην Παγκόσμια Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου και στη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή νομίζω ότι υπάρχουν τεράστιες προοπτικές. Σε ορισμένες Εθνικές Ομοσπονδίες, όπως στον στίβο, Τουρκοκύπριοι αθλητές προπονούνται με Ελληνοκύπριους. Είχαμε μάλιστα περιπτώσεις στο παρελθόν που αγωνίστηκα με τα χρώματα της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά κρατήθηκε σε χαμηλούς τόνους για ευνόητους λόγους.

Ζήσατε την κοινωνική προσφορά του αθλητισμού μέσω της FIFA και της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής; Μάλιστα, προσφέροντας συμβουλευτικές υπηρεσίες σε αθλητικούς οργανισμούς σε τρίτες χώρες. Όταν μιλούμε για αθλητισμό στο μυαλό έρχονται οι ακριβοπληρωμένοι ποδοσφαιριστές, οι ολυμπιονίκες, αλλά αυτό είναι ένα πολύ μικρό κομμάτι. Η πραγματική του αξία είναι όταν τον χρησιμοποιούμε για να κτίσουμε γέφυρες επικοινωνίας μεταξύ φυλών, οι οποίες εδώ και χρόνια σκοτώνονται στην Ουγκάντα ή στην Κένυα ή σε τόσες άλλες χώρες για αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων.

Ποιο ήταν το πρώτο έργο που ξεκίνησατε με την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή; Στην Τανζανία το 1998, σε μια υπανάπτυκτη περιοχή στο Μογοςο, με φυλές που για χρόνια ήταν σε αντιπαράθεση. Μέσω του αθλητισμού καταφέραμε να φέρουμε τα παιδιά μαζί και μετά τους γονείς. Εκεί που δεν μιλούσαν άρχισαν να κάνουν κοινές δραστηριότητες και τα αποτελέσματα ήταν εξαιρετικά.

Πόσα χρόνια ήταν η εμπλοκή σας στη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή; Επτά και πέντε χρόνια στη FIFA. Το πιο σημαντικό που πήρα από αυτές τις εμπειρίες είναι ότι αναπτύχθηκα ως άνθρωπος και έκανα πάρα πολλούς φίλους παγκοσμίως με τους οποίους έχω επαφή.

Φοβηθήκατε κάποιες φορές; Να φοβηθώ όχι, αλλά είχα να αντιμετωπίσω αρκετά προβλήματα που στο τέλος της ημέρας με έκαναν πιο δυνατά, ανέπτυξα μια πολύ θετική σκέψη. Το άλλο που μου έδωσε το οδοιπορικό σε όλες αυτές τις χώρες ήταν

το μήνυμα γεμάτο νόημα που μου είπε ο αρχηγός της φυλής των Μασάι, ότι η ζωή είναι πολύ σύντομη γι' αυτό πρέπει να αξιοποιούμε σωστά το κάθε μας λεπτό.

Αξιοποιείτε σωστά το κάθε σας λεπτό; Ναι, τα τελευταία 25 χρόνια δεν υπήρξε ούτε ένα λεπτό που να μην είχα κάτι να κάνω. Ξυπνώ κάθε μέρα στις 5.30 το πρωί, πηγαίνω από τις 6.00 μέχρι τις 7.30 στο γυμναστήριο και μετά ξεκινώ για δουλειά μέχρι αργά το βράδυ.

Νιώσατε ενοχές διότι δεν μπορέσατε να βοηθήσετε κάποιους ανθρώπους; Ένωσα σε πολλές περιπτώσεις όταν έβλεπα ότι έπρεπε να προσφέρουμε περισσότερη στήριξη αλλά δεν είχαμε τη δυνατότητα και έβλεπα τους ανθρώπους που προσπαθούσαν απεγνωσμένα να ανταποκριθούν αλλά εμείς δεν μπορούσαμε να τους στηρίξουμε.

Ήταν δύσκολη απόφαση να τα αφήσετε όλα αυτά για να αναλάβετε την προεδρία του ΚΟΑ; Ήταν πραγματικά δύσκολη απόφαση διότι με την Παγκόσμια Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου αλλά και τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή δούλεψα είτε παρέχοντας συμβουλευτικές υπηρεσίες για ανάπτυξη του αθλητισμού είτε για την καλή διαχείριση των αθλητικών οργανισμών, είτε προβάλλοντας και αξιοποιώντας τα διάφορα αθλήματα για να κτίσουμε γέφυρες εμπιστοσύνης και να βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής των πολιτών, ειδικά στην Αφρική. Ορισμένα από αυτά τα έργα ήμουν ο πρώτος που τα ξεκίνησε και δεν είχαν ολοκληρωθεί όταν έφυγα.

Γιατί με το διορισμό μου στην προεδρία του Κ.Ο.Α. υλοποιήθηκε ένα μεγάλο όνειρο, για να μην έχουμε να προσφέρουμε τις γνώσεις και την εμπειρία μου στον τόπο που ως πρόεδρος της ανώτατης αθλητικής Αρχής του τόπου μου.

Ο επόμενος στόχος ποιος είναι; Ο αθλητισμός για μένα είναι χόμπι και μια μεγάλη αγάπη. Ίσως να προσπαθήσω να ασχοληθώ και με κάποιους άλλους τομείς εκτός από τον αθλητισμό για να ζω κάποιες άλλες εμπειρίες. Μου αρέσει να δοκιμάζω πράγματα. Έχω πολλά στο μυαλό μου.

Χρειάζεστε πνευματικές προκλήσεις; Πάντα, δεν μπορώ να ψυχασώ, θέλω να κοιτάζω το επόμενο βήμα.

Ποιο είναι το πιο δύσκολο πρόβλημα που καλείστε να επιλύσετε; Να διαχειριστούμε σωστά τους πόρους που προσφέρει το κράτος, ο Κύπριος φορολογούμενος, για το καλό του κυπριακού αθλητισμού με διαφάνεια και αξιοκρατία.

«Ο πόλεμος του 1974 με ώθησε στον αθλητισμό»

Πώς είναι η ζωή ενός ανθρώπου που ασχολείται με τον αθλητισμό χωρίς να είναι ο ίδιος αθλητής; Ο αθλητισμός είναι ένας τομέας χωρίς τέλος. Ξεκινάς από το πρωί ασταμάτητα μέχρι αργά το βράδυ και είναι πολύ μεγάλη απόλαυση ότι πραγματικά το αγαπάς.

Γιατί επιλέξατε αυτή τη δουλειά; Δεν είναι δουλειά αλλά προσφορά στην πραγματικότητα. Από μικρός ασχολούμουν με τον αθλητισμό, έπαιζα ποδόσφαιρο όπως έκαναν πολλά παιδιά της εποχής μου. Μόλις σχολήσαμε ήμασταν στις αλάνες μέχρι να νυχτώσει. Ο πιο σημαντικός παράγοντας που με ώθησε να ασχοληθώ με τον αθλητισμό ήταν ο πόλεμος του 1974 και οι δύσκολες τότε συνθήκες σε μια τόσο μικρή ηλικία.

Είστε πρόσφυγας; Ναι, είμαι από το Νέο Χωριό Κυθρέας. Με βρήκε η εισβολή το καλοκαίρι που θα πήγαινα δευτέρα δημοτικού και θυμάμαι τα αεροπλάνα που μας βομβάρδιζαν και τρέχαμε από σπίτι σε σπίτι για να γλυτώσουμε. Βλέπαμε τα τανκ που ερχόντουσαν και μπαιγάμε μέσα στο αυτοκίνητο για να φύγουμε. Ήταν εμπειρίες που σημάδεψαν τη ζωή μου. Ο πατέρας μου ήταν υπάλληλος στο κτηματολόγιο Λευκωσίας κι η μητέρα μου εργαζόταν σε εργοστάσιο που έφτιαχναν βολάντες. Πολύ δύσκολα χρόνια τα οποία σημάδεψαν τη ζωή μας και ειδικά των παιδιών τότε.

Πώς ήταν η ζωή στην προσφυγιά; Τότε γεννήθηκε αυτή η αγάπη μου για τον αθλητισμό, διότι ήταν η διέξοδός μου.

Από το πρωί μέχρι το βράδυ παίζαμε μπάλα. Θυμάμαι που περιμέναμε τη μέριμνα να μας φέρει ψωμί, να μας δώσει ρούχα χρησιμοποιήσιμα. Συνόδεσα τον αθλητισμό με τη διέξοδο από όλα τα προβλήματα που είχαμε να αντιμετωπίσουμε τότε. Ήταν ένα μοναδικό εργαλείο εκτόνωσης.

Μεγαλώνοντας ασχοληθήκατε πιο ενεργικά με τον αθλητισμό; Ναι, έπαιζα ποδόσφαιρο στο Διγενή Μόρφου. Στο σχολείο έπαιζα ποδόσφαιρο και βόλεϊ και ήμουν αθλητής των τριών χιλιάδων μέτρων. Ήμουν αρχηγός των αθλητικών ομάδων της Αγγλικής Σχολής. Από πολύ μικρός είχα αποφασίσει ότι θα έκανα κάτι στη ζωή μου που θα είχε σχέση με τον αθλητισμό. Στην αρχή σκεφτόμουν να γίνω ποδοσφαιριστής ή αθλητής, μετά συνειδητοποίησα ότι δεν θα μπορούσα να διαπρέψω και έτσι εγκατέλειψα την ιδέα διότι ήθελα να είμαι πρώτος σε ό,τι κάνω.

Τελειώνοντας το σχολείο... έκανα αίτηση για υποτροφία στο Fulbright. Όταν πήγα για συνέντευξη με ρώτησαν τι ήθελα να σπουδάσω και τους απάντησα ότι που να είχε σχέση με τον αθλητισμό. Ήταν η πρώτη υποτροφία που έδωσαν για σπουδές στον αθλητισμό.

Πού πήγατε; Στο Μίσιγκαν και το πρώτο μου πτυχίο ήταν αθλητικές επιστήμες. Έπαιζα και στο πανεπιστήμιο ποδόσφαιρο, αλλά ο ακαδημαϊκός χώρος μου κέντρισε το ενδιαφέρον. Τα τρία χρόνια στην Αμερική διαμόρφωσαν την πορεία μου. Νιώθω πολύ ευτυχισμένος διότι κατάφερα να κάνω το χόμπι μου καριέρα.

Μετά την Αμερική γυρίσατε στην Κύπρο; Ναι επέστρεψα για ένα χρόνο, εργάστηκα στο δημόσιο τομέα και την ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μάζεψα λεφτά και εξασφάλισα μια υποτροφία για να συνεχίσω στην Αγγλία. Πήρα τρία master και έκανα το διδακτορικό με ειδικότητα στη διοίκηση με εξειδίκευση στην αθλητική διοίκηση, το γνωστό sports management. Γυρίζοντας στην Κύπρο προσέφερα τις υπηρεσίες μου στην Κυπριακή Ολυμπιακή Επιτροπή και στη συνέχεια αποφάσισα να ακολουθήσω ακαδημαϊκή καριέρα και συνεχίζω να προσφέρω τις υπηρεσίες μου στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας. Στο τέλος της ημέρας πιστεύω ότι ο καθένας φτάνει την τέλη του, αυτό λέω τους φοιτητές μου, αν είσαι καλός και αγαπάς αυτό που κάνεις στο τέλος θα πετύχεις.

Τα παιδιά σας είναι αθλητές; Είναι μικρά τα παιδιά μου. Ο γιος μου παίζει ποδόσφαιρο, η κόρη μου κολυμπά και παίζει τένις αλλά χωρίς καμιά πίεση. Θέλω απλά να αποκτήσουν κάποιες δεξιότητες για την υπόλοιπη τους ζωή, διά βίου άσκηση, για το καλό της υγείας τους.

Η διά βίου άσκηση... δεν έγινε βίωμά μας ως λαός. Χρειάζεται να αναπτύξουμε αυτή την αθλητική κουλτούρα ως λαός. Να βλέπουμε παντού νέους, ανθρώπους κάθε ηλικίας να γυμνάζονται, να τρέχουν, να περπατούν στα πάρκα και στους αθλητικούς χώρους. Νιώθω περήφανος που κάθε Σάββατο παίζω ποδόσφαιρο με τους φοιτητές μου και δεν κουράζομαι.